

Frère Sennen, E. C.
Etienne Marcellin Granier-Blanc

(1861 - 1937)

Nat a Moussac, el 13 de juliol de 1861, morí a Saint-Louis-la-Calade el 16 de gener de 1937. El seu esforç tenaç i persistent li va guanyar un lloc a primer rengle entre els botànics consagrats a l'exploració de les terres catalanes.

Quan el 1904 passà la frontera espanyola, obligat a exiliar-se per les lleis franceses contra l'ensenyament religiós, era ja un botànic format. Després de diverses vicissituds, establí definitivament la seva residència a les Escoles Cristianes de la Bonanova, de Barcelona, on va romandre fins que, passat el juliol de 1936, ja greument malalt, va retornar a França.

Anys i anys frère Sennen va treballar en l'exploració florística de les contrades properes a Barcelona. Aquesta fou una de les empreses més importants de la seva vida. Si avui la flora barcelonina és força ben coneguda, cal reconèixer el que hom deu a l'illustre botànic que va esmerçar molts dels seus anys millors a estudiar-la.

L'edició de l'exsiccata «Plantes d'Espagne» és una altra de les seves obres cabdals, gràcies a la qual milers de plantes hispàniques, en llur major part catalanes, han estat distribuïdes als centres d'investigació d'arreu del món, i poden ésser tingudes en compte pels autors d'estudis monogràfics.

Les recerques de frère Sennen es varen estendre també a moltes altres contrades. A la primeria va resseguir l'Empordà; després algunes zones de Castella i Terol; el litoral de Tarragona i el nord de València. Com a més importants cal citar els estudis que va fer a la Cerdanya i al Marroc.

Les seves publicacions, molt nombroses, són indispensables a tot hom que treballi sobre la flora del nostre país. El temperament optimista i jovial del seu autor s'hi trasllueix en la forma d'exposició, tota personal i inconfusible, i en l'esponerosa florida d'espècies i entitats taxonòmiques de diverses categories que s'hi descriuen com a noves. Una llista bibliogràfica completa es trobarà a «Cavanillesia» vol. VIII, p. 166-172. Cal afegir-hi «Flora de la vall de Núria» in «La vall de Núria», de J. Puig i Bosch, Barcelona, 1921, p. 51-80. — A. de Borlòs.